

Sygn. I C 51/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR del. Joanna Krzyżanowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Cichosz

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2017 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa **P. B.**

przeciwko **Skarbowi Państwa - Zakładowi Karnemu w C.**

o zadośćuczynienie

oddala powództwo.

Sygn akt I C 51/17

UZASADNIENIE

Powód – P. B. wniósł pozew przeciwko Skarbowi Państwa – Zakładowi Karnemu w C. o zapłatę kwoty 100.000.000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych i 200.000 zł na rzecz kościoła w B. S.. Na uzasadnienie powód wskazał, że został skazany na 11 miesięcy pozbawienia wolności. W czasie odbywania kary był praktycznie bez przerwy kontrolowany przez nadajniki jakimi są telewizory i radia. W tych warunkach kara była dla niego nie do zniesienia. Podczas odbywania kary stał się opryskliwy, zauważył częste napięcie nerwowe, stres, brak możliwości przystosowania się do warunków więziennych, brak prywatności. Stwierdził, że jego prawa zostały naruszone a nawet pogwałcone.

Pozwany – Skarb Państwa – Zakład karny w C. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł przy tym, że zarzut podsłuchiwania powoda przez telewizję i radio jest absurdalny. Wyjaśniła też, że w celi znajdowało się jedynie gniazdko antenowe i osadzeni używają własnego sprzętu lub sprzętu Zakładu Karnego. Powód posiadał w magazynie i pobrał przy opuszczaniu jednostki odbiornik radiowy, a nikt w jednostce nie przekazywał i nie przekazuje głosu i obrazu osobom pracującym w TVP ani nikomu innemu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. B. przebywał w Zakładzie Karnym w C. od 06.03.2015 r. do 31.01.2016 r. W tym czasie w celi znajdował się odbiornik telewizyjny i radiowy. Odbiorniki te nie miały mikrofonów ani kamer. Nie były wyposażone w urządzenia służące przekazywaniu głosu lub obrazu.

(bezsporne, vide: oświadczenia powoda na rozprawie 1 czerwca 2017 r. – k. 30-30v i 7 września 2017 r. – k. 70 – 70v oraz pismo pozwanego z dnia 9 czerwca 2017 r. – k. 53)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie jest zasadne.

Powód żądał zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych przez podsłuchiwanie i podglądanie go w celi Zakładu Karnego w C. przez osoby z telewizji.

Aby merytorycznie odnieść się do twierdzeń powoda należało w pierwszej kolejności ustalić czy w celi znajdują się urządzenia pozwalające na przekazywanie głosu i obrazu od odbiorcy do nadawcy (mikrofon, kamera), a następnie – czy były one wykorzystywane w opisany przez powoda sposób.

Pozwany zaprzeczył jakoby telewizor czy radio znajdujące się w celi wyposażone były w ww urządzenia.

Powód twierdzenia tego nie kwestionował – sam wskazał, że nie było w celi żadnych mikrofonów ani kamer. Nie wyjaśnił jednocześnie w jaki sposób głos i obraz z celi bez użycia mikrofonu i kamery mogłyby być przekazywany do studia telewizyjnego.

Wobec braku określenia tego rodzaju możliwości technicznych brak było podstaw do prowadzenia dalszego postępowania dowodowego, nie można bowiem było sprawdzić, czy podane przez powoda sposoby przesyłu dźwięku i obrazu były wykorzystywane.

Z powyższych przyczyn sąd oddalił wnioski dowodowe powoda o przesłuchanie świadków, którzy jakoby podsłuchiwali i podglądali powoda w celi.

Wobec niewykazania, że istniały możliwości techniczne dla takich działań, zbędne i sprzeczne z zasadą ekonomii procesowej byłoby przesłuchiwanie świadków na okoliczność czy z takich możliwości korzystali.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 6 kc a contrario należało orzec jak w sentencji.

.